

Mot.
1989/90
K3-4

Motion till riksdagen

1989/90:K3

av Anders Svärd (c)

med anledning av prop. 1989/90:11 om
stiftsledningen i Uppsala stift, m.m.

I regeringens proposition om stiftsledningen i Uppsala stift, m.m. aviseras att kontakter skall tas med Svenska kyrkans centralstyrelse i frågan om den biträdande biskopen skall ha närvaroplikt i kyrkomötet och om ordningen för beslut om skiljande av den biträdande biskopen från ämbetet.

Det är värdefullt att regeringen ämnar överlägga med centralstyrelsen i dessa frågor. Samtidigt är det dock önskvärt att klarhet skapas även beträffande dessa redan när riksdagen fattar sitt beslut.

I 5 § lagen om svenska kyrkan sägs, att biskoparna i stiftet skall närvara vid kyrkomötets sammanträden. Det bör inte råda någon tvekan om att den biträdande biskopen skall inräknas bland biskoparna i stiftet. Tjänsten föreslås bli inrättad för att ärkebiskopens många rikskyrkliga uppgifter medfört att ärkebiskopens många rikskyrkliga uppgifter medfört att han inte haft möjlighet att fullt ut fullgöra uppgifterna som stiftsbiskop. Skulle i stället en lösning valts som inneburit att en särskild ärkebiskopstjänst inrättats med enbart rikskyrkliga uppgifter hade det förhållit sig annorlunda. Den biträdande biskopstjänsten är helt inriktad på uppgifter i stiftet. Därför är det naturligt att räkna med honom eller henne som en av biskoparna i stiftet, med närvaroplikt i kyrkomötet. Enligt vad som uppgivits kommer den biträdande biskopen också att delta i biskopsmötet på samma sätt som övriga biskopar.

I frågan om ordningen för skiljande från ämbetet kan kyrkomötet sedan den 1 juli i år meddela föreskrifter. En förändring har här gjorts i kyrkomötets normgivningskompetens eftersom det bedömts riktigt att Svenska kyrkan själv beslutar om det kyrkliga ämbetet. Med anledning av centralstyrelsens skrivelse CsSkr 1989:11 om biträdande biskop m.m. har kyrkomötet beslutat om en mindre ändring i kyrkohandbokens ordning för biskopsvigning. Ändringen innebär endast, att det vid biskopsvigningen kan kungöras att den som skall vidgas har utnämnts just till biträdande biskop. I övrigt är vagningsordningen i sin helhet densamma vid vagningen av den biträdande biskopen som vid vagningen av övriga biskopar. Detta bör förstås på det sättet att kyrkomötet menar att det biskopsämbete vagningen avser är ett och det samma även om det kan gälla olika tjänster. Därmed bör naturligen samma ordning gälla i fråga om ordningen för beslut om skiljande från ämbetet för den biträdande biskopen som för andra biskopar.

Centralstyrelsen har i sin skrivelse till kyrkomötet jämfört den biträdande biskopens ställning till ärkebiskopen med en komministers förhållande till en kyrkoherde. I fråga om kyrkoherde och komminister gäller samma bestämmelser för ordningen vid skiljande från ämbetet även om de har olika tjänster. Kyrkomötets läronämnd framhåller i det yttrande 1989:9 som finns fogat till regeringens proposition som en avgörande sak att den biträdande biskopen har ett och samma uppdrag som övriga biskopar.

Mot. 1989/90

K3

Svenska kyrkan har således själv givit uttryck för att det rör sig om ett och samma biskopsämbete. Även om kyrkomötet inte direkt behandlat frågorna om den biträdande biskopens ställning i kyrkomötet och om ordningen för skiljande från ämbetet kan det vara rimligt att anta, att kyrkomötet menat att samtliga biskopar med tjänster i stiftet skall behandlas på samma sätt.

Riksdagen bör vid sitt beslut med anledning av regeringens proposition uttala, att den biträdande biskopen i likhet med övriga biskopar i stiftet skall närvara vid kyrkomötets sammanträden och får delta i överläggningarna samt att samma ordning skall gälla beträffande beslut om att skilja den biträdande biskopen från tjänsten som för övriga biskopar.

Skulle det vid regeringens överläggningar med centralstyrelsen visa sig att det finns önskemål om särskilda regler för den biträdande biskopens ställning bör det förutsättas att regeringen återkommer till riksdagen i frågan.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen vid beslutet i anledning av regeringens proposition 1989/90:11 som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om den biträdande biskopens ställning.

Stockholm den 14 november 1989

Anders Svärd (c)